

Jens Vibjerg (V):

Vi anerkender selvfølgelig de tiltag, der er sket på området, men når vi nu i Danmark skal braklægge landbrugsarealer, er det Venstres opfattelse, at denne braklægning skal anvendes på den for miljøet mest hensigtsmæssige måde. Derfor er det Venstres opfattelse, at brakarealer bør anlægges langs med vandløb eller på arealer over over særlig følsomme vandindvindingsområder.

Brugen af bræmmer langs vandløb er en effektiv måde at bremse udvaskning af næringsstoffer og pesticider på, og det er klart, at har man braklagt arealer over de mest følsomme grundvandsressourcer, har man også elimineret risikoen for pesticidudvaskning til disse grundvandsmagasiner, specielt hvis der er boret huller derned.

For at sikre denne udvikling foreslår vi, at braklægning anvendes som bræmmer langs vandløb eller som beskyttelse af sårbare grundvandsmagasiner, og at braklægningen gøres frit omsættelig. Altså skal en landmand, der bor uden for disse områder, kunne betale en anden landmand for at overtage braklægningsforpligtelsen, og denne landmand kan henlægge brakforpligtelsen til disse miljøfølsomme områder.

Er EU-reglerne en hindring for denne miljø-mæssige gevinst af braklægning, bør regeringen optage forhandlinger med EU med henblik på at opnå denne fleksible løsning. Når vi nu skal braklægge, skal vi have mest miljø for pengene, og derfor er jeg da også glad for, at regeringen arbejder aktivt på dette.

Landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen):

Ikke for at være polemisk på et forholdsvis sent tidspunkt, men det var jo en lidt spændende tale, vi hørte her. Det var jo den tale, som Socialdemokraterne holdt i maj måned 1992, da den daværende landbrugsminister kom hjem med netop den her reform, nemlig netop en indgangsvinkel til, at der var lavet en reform, som kun havde til formål at nedsætte produktionen, men som ikke havde de miljøhensyn i sig, som den allerede fra starten burde have haft.

Jeg kan da så kun glæde mig over, at der åbenbart nu lyder andre toner fra oppositionen, og det betyder så, at jeg forventer, at de synspunkter – efter den stædige kamp, der har været, siden vi fik regeringsskiftet i januar 1993, hvor den socialdemokratiske landbrugsminister netop for at få mere miljø ind i EU's landbrugs-

politik – nu meget bredt vil nyde fremme også under fremtidige møder i Miljøudvalget m.v.

Jeg skal så glæde mig over de signalændringer. Det synes jeg er tilfredsstillende.

Niels J. Langkilde (KF):

Det var måske glæden over den omvendte synder, vi hørte i den standardtale, der blev holdt her.

Jeg kan ikke sige, hvordan melodien vil være fremover i forhold til fortiden på det her område, men det er i alt fald oplagt, at formålet med det her forslag er at gavne miljøet og udnytte endnu et element til at sikre vores grundvand.

Jeg vil så håbe, at det bliver en af de meget små forslag i pakken, for for Det Konservative Folkeparti er det ikke nogen ambition, at vi går ud og braklægger. Det er et tegn på, at der er en ubalance. Vi vil meget hellere have, at folk er i arbejde og der ikke bruges orlovsordninger. På samme måde skal jorden heller ikke på orlov. Det var meget bedre, om vi havde en produktion, der var lønsom, og som kunne give arbejde til mange mennesker; om det så var en produktion af menneskeføde eller det var af energi-brændsler, er så i den sammenhæng af mindre betydning.

Miljøaspektet går selvfølgelig ud på, at vi skal få mest muligt miljø for pengene. Og her er vi så villige til en lille kursændring, for man kan også sige, at braklægningen jo har mange forskellige miljømæssigt positive ting. Det kan støtte biodiversiteten. Det er ét mål. Men vi tror altså, at vi må prioritere grundvandet, der er et lidt større problem for os, lidt højere, så braklægningen først og fremmest får det miljømål som sigte.

Vi har jo heldigvis ved hjælp af EU's habitat-direktiv været med til at sikre biodiversiteten på mange andre områder, og jeg tror, at fremtiden vil sikre den del af det. Så det skulle være et forsøg på at fokusere mere på vores grundvand og dermed også få den planlægning igennem, som gør, at vi har et præcist overblik over, hvor de grundvandsressourcer er, som vi vil bevare, og så placere braklægningen de pågældende steder.

Jeg kan forstå, at ministeren har en anden opfattelse af, hvad der er tilladt i andre EU-lande i forhold til i Danmark på vådbrakområdet, og jeg vil gerne vende tilbage til det – for der foreligger måske fra min side en misforståelse af de kilder, jeg har – og komme med nogle konkrete eksempler i udvalget, som ministeren kan få forelagt, så vi kan få det afklaret. Jeg tror ikke,